

kunnet gaa med Ministeren og Ministerens Konsulent til helt at forbyde den, er det, fordi det har staaet i den Formening, at man ogsaa dermed vilde umuliggøre Brugen af Aalejern. Men der er Forskel paa en almindelig Piglyster og et Aalejern. Et Aalejern bestaar af afvekslende stumpe og skarpe Flige; det er egnet til at fange Aal, men ikke til at spidde større Fisk. Brugen af Aalejern har jeg ikke det mindste imod, men jeg har meget imod Brugen af Piglyster, idet jeg indser, at det vil vanskeliggøre Fredningen i Aaer og Søer, naar alle unge Karle og Drengene kunne løbe rundt fremdeles, som de have gjort fra Arilds Tid, ved Foraarstid med deres Piglyster, fordi de, som de ville sige, ville bruge den i de Vande, der ikke ere inde under Loven. Jeg ønsker altsaa at faa dette Redskab forbudt. Bøssen er et Jagtredskab og ikke et Fiskerredskab. Den bruges kun til at dræbe Gedder i Legetiden, der som Regel falder i hele April Maaned. Naar Fiskeskytterne løbe rundt ved Moser og Enge med deres Bøsser, gaar der ikke blot Gedder i Løbet, men enhver Fredning af Graaænder umuliggøres, og jeg har, skønt Fredning ikke er meget populær i dette Ting, ikke villet undlade at gøre opmærksom paa, at naar jeg ligesom Landbrugsministeren og Konsulenten har villet have Bøssen forbudt som Fiskerredskab, er det i fuldt saa høj Grad, fordi jeg ønsker at frede Ænder, som fordi jeg ønsker at frede Fisk. Bøssen har intet som helst at gøre om Foraaret ved Enge og Vandløb, den kan kun gøre Fortræd, ingen Gavn. Af egen Erfaring ved jeg, hvor megen Skade den kan gøre paa Graaænderne, der paa den Tid ligge Par om Par og ere mere eller mindre tamme og nemme at komme til at skyde for enhver Dreng, der gider ulejlige sig derved med sin Bøsse. Derfor have vi nægtet at tiltræde Udvalgets Ændringsforslag Nr. 17 og 19.

Jeg gaar saa over til Ændringsforslag Nr. 22, der heller ikke har fundet Naade for Udvalgets Øjne og derfor staaar for min Kollegas og min Regning. Det er baseret paa, at naar de professionelle Krybskytter og slige Professionals have Lejlighed til at færdes paa det Vand og den Strækning, hvor de drive deres lovforbudte Forretning, ville de have saa nem Lejlighed til at udføre deres Krybfiskeri og Krybskytteri, at ingen Magt i Verden vil kunne forhindre dem i at gøre det. Vi ville atter og atter blive nødte til at straffe en saadan Mand. Vi ønske derfor at give

Dommeren Lejlighed til, naar Omstændighederne tale derfor, ved Dom at udstede Forbud imod, at vedkommende Professionals overhovedet færdes paa det paagældende Vand. Saa tage vi Fristelsen fra ham. Vi undgaa at straffe ham samtidig med, at vi skabe den Fredning for Fiskeriet, som vi tilsigte.

Jeg har ikke mere at bemærke angaaende de foreliggende Ændringsforslag. Kun vil jeg henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, hvad der tidt har været Genstand for Drøftelse, for Tvivl og Uvished, ikke blot her i Tinget, men ogsaa andre Steder, hvor der drøftes Fiskerisager. Det er, hvorledes man skal bære sig ad med at finde en Jordlods Sølod, altsaa det Omraade, paa en tilgrænsende Sø eller et Vand, hvor Lodsejerne have Ret til at fiske. Det er lykkedes en Ingeniør at gøre nogle Beregninger, som han har stillet til min Raadighed, og som jeg har bilagt Udvalgets Protokol. De ere praktisk prøvede ved Forsøg her paa Sjælland, de have vist sig formaalstjenlige og have løst alle Tvivlsspørgsmaal. Ved en eller anden Lejlighed, hvor der maatte være Brug for det, vil man altsaa der kunne finde Materiale.

I øvrigt vil jeg sige, at hvis det høje Ting, imod min Forventning, skulde vedtage de af mig stillede Ændringer — det plejer jo ikke at gøre det —, kan jeg forsikre det høje Ting om, at Loven da vil komme til at fremtræde i en Skikkelse, der vil være langt bedre, end hvis Afstemningen gaar mig imod. Fredningen vil da blive fremmet, og Loven vil ikke skade en eneste berettiget Interesse. Idet jeg stiller mig højst sympatetisk overfor hele Loven og dens Tendens, skal jeg særlig lægge Vægt paa, at Kærnen i det hele er de af mig fremdragne Ændringsforslag, og først med dem vil Loven kunne gøre fuld Gavn paa det paagældende Omraade.

Zahle: Jeg glæder mig over det af Udvalget under Nr. 1 til § 1 stillede Ændringsforslag, hvor det hedder: „Den Grundejer, der ikke har Ret til Fiskeri udfor sin Grund, er berettiget til at forlange Fiskeriretten afløst“. Jeg vil dog tillade mig at spørge den højtærede Minister og det ærede Udvalg, om de have været opmærksomme paa følgende Forhold, der kan gribe ind overfor denne Bestemmelse. En Godsejer har ejet alle de Bøndergaard, der ligge omkring en lille Indsø, han sælger dem, men forbeholder sig, hvad der i Dokumenterne kaldes: Søbredden.